

punkt, at en ny konservativ-liberal regering som et vigtigt led i regeringsgrundlaget skal have en målsætning om at få gennemført et forbud mod eksklusiv aftaler i overensstemmelse med det lovforslag, vi nu behandler, men som vi jo altså desværre ikke kan forvente at kunne finde flertal for i denne folketingssamling.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Af tekniske grunde bliver jeg nødt til at bede hr. Søren Søndergaard om at komme op på talerstolen.

Lars Barfoed (KF):

Skal jeg så gå ned?

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Ja, det er en god idé.

Lars Barfoed (KF):

Vi kunne stå her samtidig.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare bede hr. Lars Barfoed om at bekræfte, at Det Konservative Folkeparti altid har været imod eksklusivparagraffen. Også dengang lønmodtagerne stod uden for fabriksportene og så at sige slog hinanden oven i hovedet for at underbyde sig selv for i det hele taget at få arbejde, var Det Konservative Folkeparti imod eksklusivparagrafferne. Jeg vil bare have hr. Lars Barfoed til at bekræfte det.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil i hvert fald sige, at så længe jeg kan minde, har Det Konservative Folkeparti altid været imod, og det er da efterhånden ganske mange år.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu vil jeg heller ikke diskutere hr. Lars Barfoeds alder.

Det er nemlig fuldstændig rigtigt: Det Konservative Folkeparti har altid været imod eksklusivparagraffen. Derfor har det jo ikke noget med den personlige frihed at gøre. Det har noget at gøre med arbejdsgiverpolitik. Fra første færd forstod man, at hvis arbejderbevægelsen var organiseret og stod sammen, ville det blive svære for arbejdsgiverne. Derfor var det en fordel, at lønmodtagerne, arbejdstagerne, stod splittede, og derfor var man imod eksklusivparagraffen.

Det var man fra begyndelsen, det er man i dag, og det vil man være om 20 år.

Men jeg må så spørge: Gælder den modstand imod, at man skal være medlem af en forening, så også alle andre foreninger, eller er det kun, når det er lønmodtagerne, der laver den aftale, at den gælder?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Forudsætningen for hr. Søndergaards bemærkning er helt forkert. Det Konservative Folkeparti er ikke modstander af, at man er medlem af en forening, heller ikke modstander af, at man er medlem af en fagforening. Tværtimod er vi tilhængere af, at man er medlem af en fagforening.

Jeg synes bestemt, at lønmodtagere som udgangspunkt bør organisere sig i den fagforening, der varetager deres interesser. Det Konservative Folkeparti er kun interesseret i, at der er gode lønmodtagerforhold, og det får man jo gennem overenskomster, og de understøttes ved, at folk er medlemmer af deres fagforening. Så det er vi kun tilhængere af.

Det, vi er modstandere af, er, at man tvinger folk til at melde sig ind. Det skal i sidste ende være en frivillig sag, men jeg synes, det er en god idé at melde sig ind.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, det kunne være interessant ved anden lejlighed at tage en historisk debat om De Konservatives holdning til foreningsmedlemskab, også helt tilbage til, før både hr. Lars Barfoed, hr. Søren Søndergaard og jeg eksisterede.

Men jeg mener, at vi mangler at få svaret på spørgsmålet, om foreningsfriheden gælder i alle forhold.

Lovforslaget koncentrerer sig alene om lønmodtagerne, men hvad med de liberale erhverv, og hvad er grunden til, at Det Konservative Folkeparti ikke har slået i bordet og sagt, der skal være parallelitet, som det oprindeligt var tænkt? Skal man gribe ind over for foreningsforhold for lønmodtagerne, skal man samtidig gøre det over for liberale erhverv.

Hvad er grunden til, at De Konservative er så forhippet på at få smadret lønmodtagernes mulighed for at være sammen i foreninger og så tilslutte sig eksklusivbestemmelserne skal være gældende fortsat inden for de liberale erhverv?